

Et af udvalgets spørgsmål til skatteministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålet og skatteministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra EL.

Spørgsmål 3:

Ministeren anmodes om at oplyse, hvorledes andre overførselsomkostninger end børnefamilieydelsen vil udvikle sig i budgetoverslagsårene, samt hvorledes de ville have udviklet sig, såfremt L 61 fra folketingsåret 2003-04 ikke var blevet vedtaget.

Svar:

Jeg har modtaget følgende svar fra Velfærdsministeriet, som jeg kan henholde mig til:

»På Velfærdsministeriets område blev i 2004, som led i finanslovsaftalen for 2004, gennemført en ændring i den årlige regulering af boligstøttesatserne. Boligsikringens satser overgik således fra og med 2004 til regulering efter forbrugerprisindekset i stedet for »tilpasningsprocenten + 2«. Boligyldens satser var ikke omfattet af ændringen.

Udgifterne til boligsikring afhænger ved siden af lovens satser også af husstandsindkomsterne, huslejen og husstands sammensætningen hos modtagerne. På basis af dataudtræk primo 2007 skønnes udgifterne til boligsikring i 2007 skønsmæssigt at ligge 82 mio. kr. lavere, end de ellers ville have gjort. Gennemsnitligt over årene 2004-2007 har udgifterne ligget omkring 44 mio. kr. lavere, end de ville have gjort med uændret regulering af satserne.

På finanslovsforslaget som fremsat i august 2007 er udgifterne til boligsikring fastsat med udgangspunkt i et skøn for de samlede offentlige udgifter på hhv. 2.869 mio. kr. i 2008, 2.899 mio. kr. i 2009, 2.921 mio. kr. i 2010 og 2.932 mio. kr. i 2011.

Effekten i 2008 kan på baggrund af den fastlagte satsregulering i 2008 skønnes til en mindredrift på omkring 100 mio. kr. Udviklingen i 2008 og i budgetoverslagsårene kan ikke opgøres, førend man kender de faktiske stigninger i forbrugerpriserne og tilpasningsprocenten samt husleje- og indkomstsammensætningen hos modtagergruppen.